

1950-07-23

SENDER

Siegfried Wagner

RECIPIENT

Jens Ferdinand Willumsen

FACTS

Document type:
Letter

Language:
Dansk

Sender's location:
Lyngby (Danmark)

Recipient's location:
Cannes (Frankrig)

Mentioned people:
Den Frie Udstilling
Olga Wagner

Archive:
J.F. Willumsens Museum
Arkivkasse: B/I/1 - Wagner

TRANSCRIPTION

23-7-50

Kære Willumsen!

Tak for Dit sidste Brev, det var Meningen at jeg vilde svare Dig hurtigt og sende det til Din Adresse i Rom, men saa saa jeg i Politiken, at Du efter nogle faa Dage Ophold der, var taget til Venedig. Da jeg nu ikke har Din Adresse i den vidunderlige By, saa sender jeg dette Brev til Din Adresse i Canne, og saa haaber jeg Du faa Brevet, selv om det bliver forsinket noget. Jeg vilde rasende gerne være en lille Tur

ud at rejse, men Olgas Svaghed tillader ikke én Rejse, og rejse fra hende indlader jeg mig ikke paa. Vi har heller ingen som kan tage sig af hende og hjælpe hende. Hun er hjælpeløs uden min Hjælp. Hun er frisk og livlig og glad, kun kan Benene daarlig fungere. Man maa se i Øjnene at det aldrig bliver bedere. Iøvrigt saa har vi det jo rart her, selv om Sommeren er usædvanlig daarlig iaar. Vi har ialt kun haft 3 varme Dage. Regn og Regn og Torden med Regn. Nu er jeg færdig med min store Fugl, den er dog endnu ikke

afleveret. Jeg har endnu ikke begyndt paa nyt Arbejde men jeg har skaaret et af Olgas Arbejder i Træ færdigt, det har ventet paa at blive fuldført, det har staaet halvfærdigt i 4 Aar.

Egentlig tror jeg ikke her foregaar noget herhjemme, vi hører intet og ser ingen. Her er et Vrøvl her i Landet om Penge, som der ikke eksistere andre Værdier i denne taabelige Verden! Her er ellers nederdrægtig at eksistere. Priserne stiger ustandselig, ganske værdiløse, eller tidligere værdiløse Ting koster Formuer. Man maa spare og spare og indskrænke sit Forbrug, for at komme igennem Tilværelsen.

Og saa Skatterne, dem vil jeg helst ikke tænkte paa, (men man tvinges destoverre dertil.) Guderne maa vide hvad Kunstnerne lever af. Jeg faar da ogsaa fra Tid til anden Opfordring til at støtte, snart én snart en anden. Jeg kan destoverre kun i det smaa, jeg kan kun klare det nødvendigeste selv, saadan som Forholdene udvikler sig. Gid vi dog idet mindste bliver fri for en ny Krig. Næste Gang skal jeg komme nærmere ind paa Dit Forhold til den frie Udstilling, men jeg sympatiserer [med]¹ Din Tanke. Mange hjærlig Hilsner fra Olga og Din hengivne SW

¹ Ordets endelse (d) mangler, men Wagner har formodentlig haft til hensigt at skrive med

23de 7de 50 i morges

Kære Willumsen!

Tak for Dit sidste Brev,
och var Meningen at jeg
vildt svare Dig hurtig og
sendt det til Din Adresse
i Rom, men saa saa jeg
i Postkisten at Du efter
nogle faa Dage oplysd
der, var taget til Venedig.
Da jeg nu ikke har Din
Adresse i den vidunderlige
By, saa sender jeg dette
Brev til Din Adresse i
Canne, og saa haaber jeg
Du faa Brevet, selv om
det bliver forsinket
noget. Jeg vildt ramme
venne var en lille Tur

ad at rejse men begav
Svaghed tillader ikke en
Rejse, og rejse for hendes
intet. Jeg mig ikke paa
Vi har heller ingen som kan
tage sig af hendes og hjælpe
hende. Him er hjælpeløs uden
min Hjælp. Him er jæk
og livlig og glad. Kun kan
Benene drægtig fængsel.
Man kan se i Offene
at det aldrig bliver bedre.
Tidligt saa har vi dog jo
nær her selv om som me
ren er lidet vanligt drægtig
saa. Vi har ialt kun haft
3 varme Dage. Regn og Regn
og Torden med Regn. Nu
er jeg jæk med min store
Fugl, der er dog endnu ikke

afleveret. Jeg har endnu ikke
begyndt paa nyt Arbejde
men jeg har skrevet et
af Oms Arbejde i To
færdet, og har ventet paa
at blive fuldført, og har
staaet halvferdig i 4 Uger.
Egentlig tror jeg ikke her
Jeg kan noget herligere
is hende intet og det ingen.
Her er et Urd ~~hvor~~ her
i Landet om Færd, som
er ikke eksisterende andre
Vordes i mine trøstelige
Verden! Her er ellers her
nægtig at eksistere. Prisene
stige ustandselig ganske
vildt, eller vilger Vord
løse Trug Roster Formet.
Man må spare og
spare og undvære sig

Forbrug, for at komme
egenen Tilværelsen.
Vi saa Skatterne om vi
sig helst ikke tænke paa,
(men man tringes desto mere
dertil.) Gudene ma vi
vois Kinsternerne lever af.
Vi faar da ogsaa for Tid
til anden Opfordring til at
Stotte, snart en skat en
anden. Vi kan ostene
kun en ord smaa, vi kan
kun klare os nødvendige
selv. Saaen som Forholdene
udvikles sig. God vi tag
i det mindste bliver vi for en
ny Krig. Varte Gang skal
vi komme nærmere ind paa
dit Forhold til den nye Udford-
ring. men vi signatureres om
den Turke. Herlige hyggelige
Helene fra Olga og den kære